

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

อัศจรรย์สองหน

ท่านแบน วัดดอยธรรมเจดีย์ เคยรับกฐินเขาเสร็จแล้วยกมาถวายวัดป่าบ้านตาด อยู่เสมอ วันพรุ่งนี้ตอนเที่ยงก็จะยกขบวนจากโน้น พอเขาถวายกฐินเสร็จที่วัดดอยธรรมเจดีย์ ก็จะยกขบวนมาถวายวัดป่าบ้านตาด มาถึงนี่ก็ในราวเที่ยงพอดี วัดดอยธรรมเจดีย์นี้เคยกระเทือนจิตเราอยู่สองสามพักนะ พักหนึ่งทีไปอัศจรรย์ตัวเองก็อยู่วัดดอยธรรมเจดีย์ อัศจรรย์ลม ๆ แล้ง ๆ ไปอย่างนั้นละ ยังไม่ถึงขั้นอัศจรรย์จริง ๆ ก็อยู่วัดดอยนี้แหละ เดินจงกรมอยู่ตอนตี ๔ ตี ๕ ทางจงกรมจากทิศใต้ทิศเหนือยาว ตี ๔ ไปเดินจงกรมอยู่จิตมันสว่างไสวมันว่างไปหมดเลย ยืนอยู่พื้นแผ่นดินนี้แต่จิตมันว่างหมดเลย นี่ก็ไปอัศจรรย์ตัวเอง มันขึ้นอุทานภายในใจ โอ้โฮ จิตของเราทำไมถึงอัศจรรย์เอานักหนา ทั้งสว่างไสวทั้งว่างไปหมดเลย

ความคิดเหล่านี้มีตอนตี ๔ เข้า ๆ ลึกเดี่ยวผุดขึ้นมา พอเราอัศจรรย์จิตของเราที่มันสว่างไสวมันว่างหมดเลย มันก็อุทานขึ้นมาว่า ทำไมจิตของเราถึงได้สว่างไสว อัศจรรย์เอานักหนา พอหยุดลงก็มีธรรมะผุดขึ้นมา คือมันว่างหมด แต่จุดตรงกลางที่มันว่างมันไม่ว่าง พระธรรมท่านก็สอนขึ้นมาตรงนั้นเลย ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ คือจุดต่อมแห่งความสว่างไสว เหมือนตะเกียงเจ้าพายุ ใส้ตะเกียงมันใสกระจ่างแจ่ม ตรงนั้นละมันเป็นจุดสว่างไสว บอกว่าถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ เราเลยงง แก้ปัญหาไม่ตก

ถ้าเล่าให้พ่อแม่ครูจารย์ฟังในขณะนั้นที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านจะจี๋ทันที ก็จุดนั้นแหละทันทีเลย ดีไม่ดีมันจะบรรลุธรรมในเวลานั้นเลย ก็มันมีจุดเดี่ยวเท่านั้น ออกจากนั้นมันก็หมด จิตอันนี้มันว่างไปหมดโลกธาตุ มันสว่างไสว เลยอัศจรรย์ตัวเอง ทำไมถึงได้อัศจรรย์นักหนาจิตนี้ แล้วพระธรรมท่านก็เตือน กลัวจะหลง คือมันว่างไปหมด ตัวภายในมันยังไม่ว่าง ท่านจึงบอกว่าถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ ตัวนี้แหละตัวภพ ถ้าเล่าถวายพ่อแม่ครูจารย์ฟังท่านจะจี๋ตรงนั้น อาจบรรลุฝังในเวลานั้นเลยก็ได้ แต่นี่ท่านเสียไปแล้ว เราไปเป็นตอนเดือน ๓ เดือน ๖ ก็มาปลงกันที่นั่น วัดดอยธรรมเจดีย์จึงกระเทือนใจอยู่ถึงสองพักทีเดียว

คราวหนึ่งก็พักอัศจรรย์ตัวเอง พักที่สองอัศจรรย์สุดขีด เป็นสองพักวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลามันว่างมันว่างจริง ๆ มันน่าอัศจรรย์อยู่นะ มันว่างหมดเลยเทียว จิตนี้สว่างจ้าครอบไปหมด ทั้ง ๆ ที่กิเลสยังมีอยู่มันก็อัศจรรย์ขนาดนั้น บทเวลาถึงขีดมันแล้วที่ว่าตัวสว่างจ้าหมดเลย ดับหมดเลย สว่างธรรมชาติแท้ขึ้นมาแทน คือมีอยู่นั้นแล้วอันนี้

ปิดเอาไว้เฉยๆ พอสว่างอันนี้ตกไปปั๊บ สว่างอันนี้ก็จำครอบเลย วัดดอยธรรมเจดีย์ เป็นอยู่สองครั้งเราไม่ลืมนะ ครั้งที่มันสว่างข้างนอกแต่ข้างในยังท่านก็บอกว่า ถ้ามีจุดมี ต่อมาแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ นี่ตัวนี้ยังไม่ว่าง แล้วก็มาปลงกันตรงนี้ละ ปลงอัน นี้ลงที่วัดดอยธรรมเจดีย์ตอนเดือน ๖ กลับมา ขึ้นวัดดอยของเก่า เดือน ๓ ขึ้นไปไป สว่างอย่างนั้นละ พอกลับมาเดือน ๖ ความสว่างอันนี้หายไป ความสว่างธรรมชาติแท้ ขึ้นมาแทนที่เลย ที่วัดดอยธรรมเจดีย์ เป็นของอัศจรรย์สองหนนะเรา

วันนี้เป็นวันปวารณา วันออกพรรษาว่างั้นนะ เข้าพรรษาครบไตรมาส ๓ เดือน ก็มาครบวันนี้ แล้วออกวันนี้ ครบ ๓ เดือน ตามธรรมดาพอออกพรรษาแล้วนี้ท่านก็ เตรียมมออกเที่ยวละพระกรรมฐาน อยู่จำพรรษาในสถานที่ที่จำกัด พอออกพรรษาแล้วนี้ ท่านก็ออกเที่ยวละ เที่ยวเบื้องต้นนี้ก็อยู่ตามป่าเสียก่อน ยังไม่ขึ้นภูเขา พอตอนเดือนมี นนา เมฆา หนาวร้อนนี้ขึ้นเขา อยู่บนถ้ำบนอะไรเย็นๆ สบายๆ ตอนนี้อยู่ตามป่าไม้ ธรรมดา พอเดือนมีนาเข้าไปแล้วก็ขึ้นภูเขา ขึ้นอยู่บนถ้ำ เย็น ในถ้ำมันเย็นสบายดี

นี่ท่านแบนก็จะมาตอนเที่ยงวันพรุ่งนี้ ท่านรับกฐินเสร็จแล้วเคยยกมาถวายวัดนี้ หมดเลยนะ ท่านแบน วัดดอยธรรมเจดีย์ เอาจถวายวัดนี้หมด พอถวายวัดนี้ ที่นี้ กระจายออกทั่วโลกเลย มาถึงจุดนี้แล้วออกๆ ทั่วโลกเลย ออกหมดละวัดนี้ ไม่มีเก็บ ไม่ เก็บอะไรวัดป่าบ้านตาด สงเคราะห์โลกถ้วนๆ เลย ได้มามากน้อยออกหมดๆ ไม่มีคำว่า เก็บ ออกหมดเลย

วันนี้คนก็เต็มศาลา ศาลาหลังนี้น้อยเมื่อไร ดุชิ แต่วันเช่นนี้ไม่มีความหมายเต็ม หมดเลย นี่ก็กระตังแดงละมาสร้างศาลาใหญ่หลังนี้ขึ้นมา สั่งไม้มาจากเวียงจันทน์ ประเทศลาว ต้นเสาๆ สั่งมาจากเมืองนอก มาอยู่ตั้งสองปีว่าจะสร้างที่ไรก็กลัวโดนดูๆ เห็นว่าเราไม่ชอบการก่อสร้าง สุดท้ายก็เลยมาสารภาพ จะมาปลุกที่นี้ว่างั้นนะ หวังเสียง เรา มาปลุกที่นี้ ไม่ปลุกที่อื่นแหละ เล่าเหตุเล่าผลให้ฟังเรียบร้อย เหตุผลก็ดีทุกอย่าง เราก็อनुญาติกันที่เลย เอ้า สร้างได้ว่างั้น เพราะตอนนั้นตอนช่วยชาติเวลาฝนตกคน เปียกปอนหมด ไม่มีศาลาพัก เปียกหมดเลยคน ก็เลยสร้างในเวลานั้น ศาลาใหญ่หลังนี้ สร้างขึ้นมา นี่ละเวลาคนมากมาย ดุชิ แน่นหมดเลย คนมาก

ทองคำเราที่ขนเข้าคลังหลวงคราวนี้เท่าไร (๑๑,๕๘๕ กิโล) นี่ละทองคำที่เราขน เข้าคลังหลวงคราวนี้ได้ ๑๑,๕๘๕ กิโล ทองคำล้วนๆ เอาเข้าคลังหลวงที่ช่วยชาติคราวนี้ ทองคำตั้ง ๑๑,๕๘๕ กิโล ไม่ใช่บ่อยๆ นะ กองพะเนินทองคำเราเข้าคลังหลวง เรา พยายามขนเข้าคลังหลวงให้มากๆ มีแต่ขนเข้าละเรา ไปที่ไหนตีเข้ามาๆ ขนเข้ามาใน คลังหลวงของเรา สำหรับดอลลาร์นั้นได้เพียง ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่า ดอลลาร์ที่เข้าคลัง หลวง จากนั้นดอลลาร์ก็ออกมาช่วยเงินไทย เงินไทยช่วยโลกไม่พอใช้ เพราะเราหยุด

เทศน์ จตุปัจจัยไทยทานมันก็หมดไปตามๆ กัน ที่นี้ความจำเป็นของคนที่มาขอร้อง ความช่วยเหลือจากเรานี่ ไม่หยุด มากต่อมาก ก็เลยต้องเอาเงินดอลลาร์เข้ามาช่วย สมทบกับเงินไทยออกช่วยโลกเวลานี้ คือออกช่วยโลกสร้างนั่นสร้างนี่ ส่วนมากเป็น โรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้มาทั่วประเทศไทยนะ แต่ภาคอีสานรู้สึกจะมากกว่าเพื่อน หน่อย เพราะเป็นภาคคนจน ภาคอื่นก็ไปหมดทั่วประเทศ ที่ช่วยโรงพยาบาล สร้างนั่น สร้างนี่ให้หมดเลย

ที่ทางโน้นมาอนุโมทนาความช่วยเหลือ ก็เพราะเห็นว่าทางวัดป่าบ้านตาดนี่ออก ช่วยชาติอยู่แล้ว มีเท่าไรร่มาก็ออกหมดเลย วัดป่าบ้านตาด ออกช่วยชาติบ้านเมืองของ เราหมด สำหรับในวัดนี้ไม่ให้เก็บ ไม่ให้มีเก็บอะไรเลย มีแต่ออกๆ ทั้งนั้น ได้มากได้น้อยออก เรียกว่าออกทั่วประเทศทุกภาค เราออกทั้งหมด ทางไหนจำเป็นอะไรๆ ส่วนมากจะเป็นโรงพยาบาล สร้างตึกสร้างอะไร เครื่องมือแพทย์ให้โรงพยาบาลต่างๆ ทั่วประเทศไทย เราออกช่วยตลอด เฉพาะดวงตาก็ตั้งร้อยกว่าล้าน ศูนย์ดวงตานี้ ร้อยเท่าไรล้านนะ (๑๕๓ ล้าน ๑ แสน) เออเนี่ยเฉพาะตาล้านๆ ๑๕๓ ล้าน อย่างอื่นไม่นับ

ตานี้ไปกว้างขวางมาก ไปทางไหนๆ บุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก เชียงใหม่ (มันจะมีโรงพยาบาลอุดรธานี ศูนย์ปิ่นแก้ว สาธารณรัฐประชาชนลาว โรงพยาบาล บุรีรัมย์ โรงพยาบาลมหาราช นครเชียงใหม่ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ โรงพยาบาลจังหวัดเลย โรงพยาบาลหนองบัวลำภู โรงพยาบาลพระอาจารย์ฝั้น สกลนคร โรงพยาบาลค่ายประจักษ์ อุดรธานี โรงพยาบาลหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ โรงพยาบาลโพธาราม จังหวัดราชบุรี โรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๗ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี โรงพยาบาลนครปฐม โรงพยาบาลสัตว์ คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โรงพยาบาลอำนาจเจริญ รวม ทั้งหมด ๑๘ โรงพยาบาล ที่หลวงตามेतตาให้เครื่องมือแพทย์รักษาดวงตา) นี้เฉพาะตา นะ ๑๕๓ ล้านหนึ่งแสน เฉพาะตา ที่อื่นไม่นับ ก็มาเท่าไรมันก็ออกหมดช่วยทั้งนั้น โห เยอะอยู่นะ เยอะอยู่ ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน

ให้พากันตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตามศีลตามธรรมนะ ของพระพุทธเจ้าเป็นธรรมชั้น เอก เยี่ยมยอด ยอดเยี่ยมที่สุด ให้พากันมีธรรมอยู่ในใจ อยู่ในบ้านในเรือน ไปอยู่ที่ไหนให้มีธรรมอยู่ภายในใจ มีพุทโธๆ เป็นต้นนะ ให้ตั้งใจ จิตถ้าประหวัดถึงธรรมแล้ว จะไม่โหดร้ายทารุณ ถ้าจิตระลึกถึงธรรมปีบจะสงบเหมือนกับน้ำดับไฟ ไฟคือกิเลส น้ำคือธรรม พอระลึกถึงธรรมนี้ สิ่งทั้งหลายที่มันร้ายแรงจะสงบลงๆ ธรรมเป็นของสำคัญ มาก เป็นน้ำดับไฟ เราก็ช่วยเต็มกำลังละ ช่วยโลกคราวนี้ ช่วยทุกสิ่งทุกอย่างหมดเลย

เราไม่เอาอะไรทั้งนั้น เราช่วยโลกทั้งหมดเลย ทุกสิ่งทุกอย่างออกกระจายทั่วโลก เรียกว่าช่วยโลก เราไม่เอาอะไร เราพอทุกอย่างแล้ว

การหาธรรมเราก็พูดจริงๆ ท่านทั้งหลายเคยได้ยินไหม การหาธรรม สะปะแสงหาอรรหาธรรม หาบุญหากุศล เราหยุดหมดแล้ว เราไม่หา หาบุญก็ไม่หา หาธรรมก็ไม่หา มารวมอยู่ที่ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน พอใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว สิ่งทั้งหลายก็หมดปัญหาโดยสิ้นเชิง มารวมอยู่ที่ใจกับธรรมเป็นธรรมชาติอันเดียวกัน ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว ยุติหมดเลย ไม่หาอะไร พออยู่ที่นั่นหมด นี่ท่านว่าหาธรรม มาบรรจุหรือมาเติมเต็มตั้งอยู่ที่ใจ พอใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วก็หมดการที่จะหา หาอะไรอีก ให้มันเห็นชัดๆ ในใจ

คำพูดเช่นนี้ท่านทั้งหลายเคยได้ยินไหม หลวงตาบัวก็ไม่เคยได้ยิน ไม่เคยคิดแต่ก่อน แต่เมื่อมาเป็นอยู่ที่หัวใจแล้วพูดได้เต็มปาก พอใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วก็ไม่ทราบจะไปหาธรรมที่ไหน ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันเรียกว่าธรรมชาติ อยู่ที่นั่นหมดสว่างจ้าอยู่ นั่นละธรรมแท้เป็นอย่างนั้น มารวมอยู่ที่ใจ ทุกข์หมดทุกข์ก็มารวมอยู่ที่ใจ สุขเป็นบรมสุขก็มารวมอยู่ที่ใจ ใจเป็นที่รับทราบเรื่องความสุขความทุกข์ทั้งมวลสามแดนโลกธาตุมารวมอยู่ที่ใจ สุขบรมสุขก็อยู่ที่ใจ มหันตทุกข์ก็อยู่ที่ใจ

เมื่อใจชำระซักฟอกให้เรียบร้อยทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน กลายเป็นธรรมชาติล้วนๆ แล้ว ใจนั้นละแสนสบาย บรมสุขอยู่ที่นั่น หาแล้วมาเจอที่ใจนะ หาธรรมก็หา มารวมอยู่ที่ใจ หาสุขหาทุกข์ เวลามารวมๆ อยู่ที่ใจ ทุกข์เป็นมหันตทุกข์ก็อยู่ที่ใจ เวลาชำระกิเลสตัวเป็นภัย สั่งสมทุกข์ขึ้นมาต่อสัตว์โลกให้สิ้นซากลงไปแล้วก็ เป็นบรมสุขขึ้นมาที่ใจ

ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ เราพูดนี้เราพูดได้อย่างเต็มปาก เราหาได้อย่างเต็มใจแล้ว ไม่มีอะไรบกพร่องแล้วภายในใจของเรา เราจึงกล้าสามารถเทศนาว่าการได้ทุกแห่งทุกหน อย่าว่าแต่มนุษย์มนา เทวดาอินทร์พรหมก็เทศน์สอนได้เหมือนกัน แต่ไม่ใช่ฐานะที่มนุษย์จะมาฟังเสียงเทศน์เทวดา คือไม่จำเป็นต้องพูดถึง เวลาพูดถึงมนุษย์ เทวดาก็ไม่มาเกี่ยวข้อง เทวดาก็เป็นเทวดา มนุษย์เป็นมนุษย์ เวลาสอนเทวดา มนุษย์ก็ไม่ไปเกี่ยวข้อง เทศน์สอนเทวดา

ธรรมของพระพุทธเจ้าสอนได้หมด ภพพาภพเพ วิโลกาน์ เล็งญาณดูสัตว์โลก ใครจะมีนิสัยปัจจัยมากน้อยเพียงไร ควรจะได้บรรลุธรรมขั้นใดๆ ทรงทราบในเวลาทรงเล็งญาณนั้นแหละ ตอนเที่ยงคืน อุตฺตรตฺเต เทวปญฺหากัม ทรงแกปัญหาและเทศนาว่าการอบรมพวกทวยเทพทั้งหลายนับแต่ท้าวมหาพรหมลงมา เป็นธรรมพระพุทธเจ้าทั้งนั้นเทศน์สอน อย่างอื่นไม่มี ไม่ควรแก่ท่านเหล่านี้ ธรรมนี้ควรหมดในสามโลกธาตุ

ธรรมเหนือหมดทุกอย่างเลย สอนได้หมดนั่นละ ออกพรรษาไปแล้ว ก็ให้ตั้งหน้าตั้งตา
บำเพ็ญความดีนะ กิเลสมันไม่ได้ออกพรรษาด้วยเรานะ กิเลสมันอยู่ในใจของเรา วันนี้
วันออกพรรษา เรานึกว่ากิเลสมันจะออกไป มันไม่ได้ออกนะ มันอยู่ที่ใจ การชำระใจ
เพื่อความเป็นคนดี ต้องได้ชำระตลอดทั้งในพรรษาทั้งนอกพรรษาลดกาลเลย นี่
เรียกว่าชำระกิเลส กิเลสสิ้นไปแล้วในพรรษานอกพรรษาไม่มีปัญหา สว่างจ้าอยู่อย่าง
นั้นตลอดเวลา นั่นคือใจของผู้บริสุทธิ์ท่านเป็นอย่างนั้นละ เอาละวันนี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ